

VÄXJÖ TINGSRÄTT
Miljödomstolen

DOM
2008-07-04
meddelad i
VÄXJÖ

Mål nr M 92-08

KLAGANDE

Södra Skogsägarna ekonomisk förening, 729500-3789
351 89 Växjö

Ombud: **MF**
Södra Skogsägarna ekonomisk förening
351 89 VÄXJÖ

MOTPART

Länsstyrelsen i Kronobergs län
351 86 Växjö

ÖVERKLAGAT BESLUT

Länsstyrelsen i Kronobergs läns beslut den 19 december 2007, dnr 575-6055-07,
bilaga 1

SAKEN

Föreläggande om genomförande av in-situbehandling av grundvattnet vid f.d. såg-
verket i Lidhult samt kontroll av dricksvattenbrunn sydost om sågverksområdet

DOMSLUT

1. Miljödomstolens beslut om inhibition den 16 januari 2008 upphävs.
 2. Miljödomstolen avslår Södra Skogsägarna ekonomisk föreningens överklagande.
 3. Tiden för fullgörande av länsstyrelsens föreläggande ändras enligt följande:
 - Resultaten från de åtgärdsförebredande undersökningarna skall lämnas till tillsynsmyndigheten senast den 1 februari 2009
 - Saneringen skall vara påbörjad senast den 1 augusti 2009
-

Dok.Id 84878

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 81 351 03 VÄXJÖ	Kungsgatan 8	0470-868 00 E-post: miljodostolen.vaxjo@dom.se	0470-868 40	måndag – fredag 09:00-12:00 13:00-15:00

BAKGRUND

Södra Skogsägarna ekonomisk förening (fortsättningsvis Södra) drev på fastigheten Lidhult 1:344 i Lidhults samhälle sågverksverksamhet med doppning under tiden 1944 – 1977, då verksamheten lades ner. Numera bedriver Kalmar Industries AB verksamhet på platsen.

Södra har i samråd med Länsstyrelsen bekostat undersökningar på fastigheten, vilka visat att det finns för hög halt pentaklorfenol (PCP) i grundvattnet. Parterna har samrått om metod att åtgärda föroreningsskadan och tillsammans med Kalmar Industries AB beslutat att in-situsanering skall användas. I det överklagade beslutet förelades Södra att genomföra in-situsanering och bekosta 90 % av en sådan samt redovisa åtgärdsförberedande undersökningsresultat. Länsstyrelsen beslutade vidare inom vilken tid saneringen skall vara påbörjad och att beslutet skulle gälla omedelbart.

Södra har överklagat länsstyrelsens beslut. Miljödomstolen har i beslut den 16 januari 2008 bifallit Södras yrkande om inhibition av det överklagade beslutet.

YRKANDEN M.M.

Södra har yrkat att miljödomstolen fastställer att Södra skall bidra med sanering av fastigheten Lidhult 1:344 i Ljungby kommun med 20 % av en beräknad saneringskostnad, dock högst 600 000 kronor. Det ankommer sedan på statliga myndigheter att bestämma typ av sanering och tillskjuta de ytterligare medel som behövs i sammanhanget.

Länsstyrelsen har bestritt ändring.

UTVECKLING AV TALAN

Södra har anfört huvudsakligen följande. Den del av Länsstyrelsens beslut som avser "Undersökningar" överklagas inte då de enligt Södra bedöms som skäliga åtgärder i sammanhanget.

Föroreningskada

Södra instämmer i och för sig i Länsstyrelsens bedömning att föroreningskada i miljöbalkens mening föreligger men anser att denna inte är av akut art och att avhjälpande åtgärder kan anstå till dess att bland annat ansvarsförhållanden och skälighet har klarlagts. I övrigt hänvisas till yttrandet från Envipro Miljöteknik, som bifogats överklagandet.

Skälighetsbedömning

Före införandet av miljöbalken gällde enligt ett beslut av regeringsrätten i det så kallade Klippanfallet att en verksamhetsutövers ansvar var begränsat bakåt i tiden till 1989. Trots synpunkter från lagrådet vid lagrådsremissen inför miljöbalkens tillkomst infördes en regel som innebar retroaktivitet till den 1 juli 1969 (miljöskyddslagens tillkomst) såvida verkningarna av verksamheten alltjämt pågick vid tiden för miljöbalkens ikraftträdande. Detta måste i brist på praxis inom området tolkas så att man i vart fall inte kan utkräva något ansvar för tiden före den 1 juli 1969. Det måste vara samhällets sak i så fall att lösa dessa föroreningsfall för tiden före miljöskyddslagens tillkomst; i vart fall vad gäller genomförandet av saneringar av förorenad mark. Länsstyrelsens synpunkt att Södra har ett ansvar även under tiden från impregneringsverksamhetens start 1944 till den 1 juli 1969 saknar enligt Södras uppfattning juridisk grund.

Enligt miljöbalken 10 kap. skall enligt 4 § göras en skälighetsbedömning. Vid bedömningen av ansvarets omfattning skall bland annat beaktas hur lång tid som flutit sedan föroreningen ägde rum. Södra har bedrivit verksamhet under den tid för

vilken ansvar kan utkrävas det vill säga 1969-1977 (kan ha praktiskt upphört redan

1975). Det har gått över 30 år sedan verksamheten upphörde. Skälighetsbedömningen bör i ett sådant fall leda till att Södras ansvar skall jämkas och att Södra endast skall stå för en mycket liten del av en eventuell saneringskostnad. Envipro har i sin kommentar daterad 2007-06-19 och i bilaga 1 till överklagandet utvecklat denna fråga ytterligare. Länsstyrelsen synes i sitt beslut inte ha tagit hänsyn till vad som anförs i Envipros rapport 2007-06-19.

Södra har inte underlag för annat än att verksamheten vid Lidhults f.d. sågverk bedrivits enligt det regelverk som gällde fram till nedläggningen av verksamheten 1975-1977. Länsstyrelsen har i sitt meddelande 2007-10-24 sidan 8 upplyst om att Naturvårdsverket i september 1972 publicerat en skrift med titeln "Vattenskydd vid Industriell hantering av träskyddsmedel". Vidare framhölls att Lidhults sågverk enligt en inventering 1975 inte följt vad Naturvårdsverket framfört i skriften.

Södras uppfattning är att Lidhults sågverk har följt det regelverk som gällt för verksamheten. Södra känner för övrigt inte ens till om Lidhults sågverk fått del av Naturvårdsverkets föreskrift än mindre om man i ett beslut formellt ålagts att följa föreskriften. Även om Södra fått del av Naturvårdsverkets PM 1972 så är det endast under några få år (1969-ca 1977) av de cirka 30 åren som verksamhetens bedrevs och som kan vara av relevanta i sammanhanget. Att som Länsstyrelsen gjort att på anförda grunder dra slutsatsen att Södras hantering av doppningsmedel vid Lidhults sågverk varit bristfällig under de år ett ansvar finns (1969-1975/77) kan inte bevisas och saknar därmed betydelse och skall inte fästas avseende vid.

Bedömningen av ansvaret skall enligt lagens förarbeten vara objektiv. Man skall således inte ta hänsyn till den ansvariges (Södras) ekonomiska förhållanden. För en verksamhetsutövare kan 3 Mkr vara ett betydande belopp.

Länsstyrelsen har kommit fram till att Södra skall svara för 90 % av kostnaderna för en sanering. Mot bakgrund av det ovan anförda, och då särskilt den tid som har för-

flutit sedan verksamheten lades ner anser Södra att detta inte är skäligt. Bland annat bör man enligt bolagets mening i en bedömning om ansvarets omfattning som anförts ovan också ta hänsyn till att verksamheten lades ner långt före 1989, då bestämmelserna om reparativa åtgärder för föroreningskador infördes i lagstiftningen.

Bakom Länsstyrelsens argumentering om ansvarets omfattning synes närmast ligga att Naturvårdsverket endast bidrar med 10 % av eventuella saneringskostnader. Någon egentlig skälighetsavvägning enligt de grunder som miljöbalkens 10 kap. 4 § stipulerar synes inte ha gjorts av Länsstyrelsen.

Sammanfattning

Södra anser på goda grunder att bolagets ansvar vid en skälighetsbedömning borde stanna vid högst 10-20 % av en total saneringskostnad. Vid 20 % av totalkostnaden anser sig Södra tagit ett större ansvar än vad som är juridisk sett motiverat.

Södra har i förtydligande till miljödomstolen anført att bolaget åtar sig att utföra saneringsåtgärderna som entreprenör, men vidhållit att kostnadsansvaret skall begränsas enligt yrkandet.

Länsstyrelsen har hänvisat till sitt beslut och därutöver anført i huvudsak följande.

Föroreningskada

I den huvudstudie som har genomförts vid f.d. sågverket i Lidhult har det utförts geofysiska mätningar inom och strax utanför källområdet, dvs. det område där doppingen bedrevs. Enligt Envipros PM finns inga indikationer på sprickzoner i källområdet. En viss osäkerhet föreligger dock med anledning av att en pågående asfaltering inom området orsakade vibrationer vid undersökningstillfället (se vidare Envipros huvudstudierapport). Envipro skriver vidare att det krävs omfattande hydrogeologiska undersökningar för att utreda förekomsten av sprickzoner utanför

källområdet.

Enligt SWECO:s rapport "Utökade undersökningar vid f d sågverket i Lidhult" bedöms sprickzoner förekomma såväl inom som utanför det förorenade området. SWECO:s bedömning baseras på studier av berggrundskarta, topografiska kartor, hydrogeologiska kartan samt flygbilder och flygmagnetiska bilder över Kronobergs län.

Enligt Länsstyrelsens bedömning är risken stor för att det förekommer sprickzoner i berget nedströms källområdet. Eftersom det sker en dokumenterad spridning av pentaklorfenol (PCP) på bergöverytan, anser Länsstyrelsen att sannolikheten är stor för att PCP-plymen kommer att nå en sprickzon innan föroreningen har hunnit brytas ned. Var eventuella sprickzoner är belägna i förhållande till källområdet går inte att avgöra, utan omfattande hydrogeologiska undersökningar. Det är därför oklart när PCP-plymen kommer att nå en sprickzon d v s det går inte att med tillfredsställande säkerhet fastställa hur akut föroreningssituationen är.

När PCP-plymen når en sprickzon kommer spridningen av PCP att bli helt okontrollerbar. Då riskerar flera dricksvattenbrunnar i Lidhult att förorenas. Dessutom kan grundvattnet inom ett stort område komma att bli så förorenat att det inte kan nyttjas för dricksvattenändamål under lång tid framöver.

Huruvida PCP-föroreningen redan har nått den dricksvattenbrunn som är belägen nedströms källområdet är oklart, eftersom det dricksvattenprov i vilket PCP påvisades, enligt Envipro, kan ha förorenats av andra prover som togs samtidigt.

Länsstyrelsen kan inte uttala sig över sannolikheten att dricksvattenprovet från brunnen har kontaminerats i samband med provtagning eller analys. Länsstyrelsens bedömning är dock att om vattnet i brunnen inte är förorenat i dagsläget kommer det sannolikt att förorenas inom en snar framtid eftersom den PCP-plym som sprids utmed bergöverytan rör sig i riktning mot dricksvattenbrunnen.

Val av åtgärd

Länsstyrelsen anser att en åtgärd som innebär övervakning av PCP-föreningen samt indragning av kommunalt vatten, inte kan anses vara en tillräcklig åtgärd, eftersom riskerna för en okontrollerbar spridning av PCP, via sprickzoner, då kommer att kvarstå. Den föroreningsskada som då uppstår, kan bli mycket svår att åtgärda, se ovan.

Kostnaden för enbart övervakning av föreningen (exkl. indragning av kommunalt vatten) har av Envipro uppskattats till 1 Mkr (alternativt 0,5 Mkr, beroende på vilken kalkylränta som används vid beräkningen). Detta skall jämföras med kostnaden för att åtgärda själva problemet dvs. sanering av grundvattnet som har uppskattats till 3 Mkr.

Länsstyrelsens anser inte att omfattande hydrogeologiska undersökningar, för att avgöra var eventuella sprickzoner är belägna, kan anses vara motiverade i detta läge. Omfattande hydrogeologiska undersökningar löser nämligen inte problemet i sig utan innebär istället att den totala projektkostnaden sannolikt kommer att öka. Kostnaderna för att genomföra ytterligare undersökningar måste ställas i relation till kostnaden för att åtgärda problemet, dvs. 3 Mkr.

Enligt miljöbalken skall kostnaden för en åtgärd vägas mot miljönyttan. Enligt Länsstyrelsens bedömning är en in-situ sanering av grundvattnet den mest kostnadseffektiva åtgärden för att minska riskerna för människors hälsa och/eller miljön. Länsstyrelsens bedömning att kostnaderna för en sanering är rimliga, i förhållande till nyttan, delas för övrigt av Envipro, enligt deras PM.

Ansvar och skälighet

I det aktuella fallet har Södra bedrivit samma typ av verksamhet under en sammanhängande tidsperiod, mellan 1944 och 1977.

När det gäller undersökningar finns det rättsfall som visar att en verksamhetsutövare har ett ansvar även för tiden innan miljöskyddslagen trädde i kraft, under förutsättning att verksamheten bedrevs efter den 1 juli 1969. När det gäller åtgärder saknas dock praxis, precis som Södra skriver i sitt överklagande. Länsstyrelsen delar dock inte Södras uppfattning om att bristen på praxis ska tolkas som att man inte kan utkräva ansvar för tiden före den 1 juli 1969. Istället anser Länsstyrelsen att den praxis som finns för undersökningar även borde vara tillämpligt på ansvaret för de relativt begränsade åtgärder som föreläggandet gäller.

Södra bör därför, enligt Länsstyrelsens bedömning, ha ett ansvar för hela verksamhetsperioden. Ansvaret bör avse såväl undersökningar som åtgärder. Eftersom det har gått många år sedan föroreningen uppstod anser dock Länsstyrelsen att det bör göras ett avdrag på 10 % på skäligheten. I övrigt anser Länsstyrelsen att inga avdrag bör göras.

Tidpunkt för föroreningarnas uppkomst

Eftersom Länsstyrelsen anser att Södra har ett ansvar för hela verksamhetsperioden (1944-1977) är frågan om ifall föroreningarna uppstod före eller efter 1969 inte relevant, se ovan.

Den ansvariges ekonomiska förhållanden

Nedan följer några citat från "Miljöbalken En kommentar del 1", med anledning av den ansvariges ekonomiska situation.

På sidan 10:18 står följande;

"Bedömningen skall vara objektiv och såvitt framgår av förarbetena skall man inte beakta den ansvariges egna ekonomiska förhållanden" I texten finns dock en hänvisning till följande kommentar: "Motiven är inte helt klara och kan inte sägas utsluta att man undantagsvis tar hänsyn till den ansvariges ekonomi - t.ex. en småföretagare eller en fastighetsägare - när ett fullt efterbehandlingsansvar skulle bli oskäligt betungande" .

På sidan 10:19 står följande;

"Något utrymme för att vid skälighetsbedömningen enligt 10 kap. 4 § ta hänsyn till verksamhetsutövarens ekonomi och förmåga att bidra till kostnaderna tycks inte - åtminstone som huvudregel_- finnas.

I Miljöbalksutbildningens kompendium Miljö och Hälsa nr 3 står i kap 3.1 följande;
"Ansvaret omfattar att utföra eller bekosta sådana åtgärder som bedöms som skäliga i sammanhanget. I denna skälighetsavvägning ligger miljövärdnyttan i den ena vågskålen. I den andra ligger kostnaderna och verksamhetsutövarens förmåga att bära dessa, tidsaspekten..." .

Länsstyrelsen vill med detta visa att det, i förarbetena till miljöbalken, finns en viss otydlighet huruvida man i skälighetsbedömningen enligt 10 kap 4 § kan ta en viss hänsyn till den ansvariges ekonomiska förhållanden.

Sammanfattning

Länsstyrelsen anser sammanfattningsvis följande;

- att en föroreningsskada har uppstått i grundvattnet i Lidhult
- att föroreningsskadan kan komma att bli akut när föroreningen når en sprickzon i berget
- att Södra är ansvarig för föroreningen
- att åtgärden med en in-situ sanering är ändamålsenlig
- att en övervakning av föroreningen samt indragning av kommunalt vatten inte undanröjer föroreningsskadan
- att det skäligt att Södra står för 90 % av kostnaden

DOMSKÄL

Omfattningen av miljödomstolens prövning.

Miljödomstolen instämmer, med de skäl länsstyrelsen anfört, i länsstyrelsens bedömning att en sanering inte bör skjutas upp utan utföras

I målet är ostridigt att marken på fastigheten Lidhult 1:344 är förorenad och att det är Södra som är ansvarigt för föroreningen. Det är vidare ostridigt att Södra skall utföra de undersökningar som förelagts bolaget i det överklagade beslutet. Att staten skall stå för viss del av kostnaderna för de åtgärder som skall utföras är likaså ostridigt. Södra och länsstyrelsen har däremot olika uppfattning om storleken av det bidrag till saneringskostnaderna bolaget skall svara för. Södra har åtagit sig att stå för 20 procent av kostnaderna, medan länsstyrelsen anser att Södra skall svara för 90 procent av kostnaderna. Den återstående delen skall enligt både Södra och länsstyrelsen bekostas av staten.

Miljödomstolen har alltså att pröva hur kostnaderna för de förelagda åtgärderna skall fördelas mellan Södra och staten.

Tillämplig lagstiftning

Länsstyrelsen har redogjort för tillämpliga bestämmelser i 10 kap. miljöbalken.

Enligt förarbetena till miljöbalken skall vid skälighetsbedömningen enligt 10 kap. 8 § ske mot bakgrund av hänsynsreglerna i 2 kap. miljöbalken, framför allt 8 § som fastställer principen att det är förorenaren som betalar, PPP, men även övriga hänsynsregler är tillämpliga. Vid skälighetsbedömningen har tidsaspekten betydelse, liksom om verksamheten har bedrivits enligt ett vid den tiden accepterat sätt och efter gällande villkor för verksamheten. Även andra omständigheter kan vara av betydelse. Bedömningen kan alltefter omständigheterna leda till fullt, jämkat eller inget ansvar, (prop 1997/98:45, del 2, s 120 f). Skyldigheten till avhjälpande bör i princip kvarstå till dess olägenheterna har upphört, oavsett om verksamheten lagts ned (a. prop, del 1, s. 234).

I Bengtsson m.fl., Miljöbalken, En kommentar, del 1, påpekar författarna att åtgärderna som kan bli aktuella enligt 10 kap. miljöbalken främst är reparativa till sin karaktär, till skillnad från 2 kap. 7 § som är framåtsyftande. Vid tillämpningen av 10 kap. 4 § bör emellertid även den allmänna skälighetsregeln i 2 kap 7 § kunna vägas in. Det är en rimlig tolkning som Lagrådet påpekat att omständigheter liknande dem som nämns i 2 kap. 7 § är särskilt beaktansvärda och att man ofta har att göra en jämförelse mellan nyttan av att skadan eller olägenheten avhjälps och kostnaderna för detta (s. 10:17). Skäl talar för att det även i 10 kap. 4 § är den efterbehandlingsansvarige som skall visa att kostnaderna för erforderliga åtgärderna inte är skäligen (s. 10:9). Huvudregeln är att man inte skall beakta den ansvariges ekonomiska förhållanden (s. 10:18).

Frågan om ansvar före år 1969

Enligt 8 § lagen (1998:811) om införande av miljöbalken kan ansvar för efterbehandling utkrävas av verksamhetsutövare även för tiden före miljöbalkens ikraftträdande om verksamhetens faktiska drift och verkningar pågick efter den 30 juni 1969, då miljöskyddslagen infördes. Att detta förhållande gäller Södras verksamhet på fastigheten Lidhult 1:344 är ostridigt.

Verksamheten påbörjades 1944 och avslutades 1977. Södra har hävdats att det i brist på praxis måste tolkas så att ansvar inte kan utkrävas före den 1 juli 1969 och att det saknas lagstöd för ansvar före denna tidpunkt.

Miljööverdomstolen har i utbildad praxis konstaterat att ansvar, i vart fall för utredningar och liknande som föregår efterbehandlingen, skall åläggas verksamhetsutövare även för tiden före den 1 juli 1969. Någon praxis beträffande ansvar för de efterkommande åtgärderna finns inte.

Miljödomstolen anser, med hänsyn till vad som uttalats i förarbeten till miljöbalken och till nuvarande praxis, att det saknas anledning att inte låta detta ansvar omfatta även åtgärder för efterbehandling.

Nästa fråga att pröva är om Södras ansvar för saneringen skall jämkas.

Skälighetsavvägning

Miljödomstolen konstaterar till en början att Södra numera anser att en in situ sanering skall utföras. Södra har också åtagit sig att som entreprenör utföra saneringen, men anser att bolaget endast skall stå för 20 procent av kostnaden, dock begränsat till högst 600 000 kronor.

Södra startade sin verksamhet på fastigheten i Lidhult 1944. Den mesta tiden av verksamheten har alltså bedrivits före den 1 juli 1969. Det var först då som lagreglering infördes beträffande miljöfarlig verksamhet.

Enbart det förhållandet att det saknades lagstiftning på området före 1969 kan enligt miljödomstolens mening inte medföra en självklar rätt till jämkning av ansvaret för efterbehandlingsåtgärder. Hänsyn måste i förekommande fall tas till hur lång tid före 1969 verksamheten bedrevs. Också andra faktorer, som verksamhetens art och storlek, måste enligt miljödomstolens mening ingå som kriterier i bedömningen.

Därutöver skall vid avvägningen av skäligheten beaktas om verksamheten bedrivits efter dåtidens krav och vad som kunde krävas av en motsvarande verksamhet.

Länsstyrelsen har uppgivit att Naturvårdsverket gav ut ett PM 1972 med titeln ”Vattenskydd vid Industriell hantering av träskyddsmedel” i vilket rekommendationer för hanteringen av doppningsverksamhet gavs. Detta PM skall ses som de allmänna råd som finns idag. Vid en sågverksinventering i Kronobergs län 1975 framkom att Södra, i motsats till flera andra sågverk, saknade alla typer av skyddsanordningar. Länsstyrelsen har uppgivit att de höga halterna av PCP som uppmäts i grundvattnet kan vara en indikation på bristande hantering av doppningsmedel vid Lidhults sågverk.

Södra har ifrågasatt om Lidhults sågverk i ett beslut har ålagts att följa dessa rekommendationer och anfört att det inte kan bevisas att Södras hantering av dopp-

ningsmedel vid Lidhults sågverk varit bristfällig under åren 1969-1975/77 då ett ansvar finns. Det gäller några få år av de 30 år som verksamheten bedrevs. Därmed saknar det betydelse och avseende skall inte fästas vid detta. Beslut om nedläggning av bolaget togs 1975.

Miljödomstolen instämmer i länsstyrelsens uppfattning att Lidhults sågverk som ingick i en stor koncern borde ha känt till Naturvårdsverkets PM och också ha sett till att det fanns skyddsanordningar. Miljödomstolen konstaterar att även om det inte går att bevisa att bolagets avsaknad av skyddsanordningar under åren 1969-1975 i någon nämnvärd mån påverkat utsläppen av PCP i grundvattnet, är det ändå en faktor som skall tas med i bedömningen. För tiden före 1969 har det inte framkommit något som ger anledning att anta att Södra har bedrivit sin verksamhet i strid med samhällets normer. Miljödomstolen anser dock att det måste beaktas att för den tiden, i varje fall det närmaste årtiondet före 1969, torde bolaget som ingick i en stor koncern, oavsett Naturvårdsverkets rekommendationer ha haft insyn i branschen och tillgång till forskningsrön angående miljöfrågor liksom möjligheter att bedriva sin verksamhet därefter.

Kostnaden för sanering har beräknats till tre miljoner kronor. Skäligheten av saneringen i förhållande till kostnaden har inte ifrågasatts. Däremot har Södra uppgivit att kostnaden kan vara ett betydande belopp för en verksamhetsutövare. Södra har emellertid inte framfört i vad avseende så skulle vara fallet för Södra. Miljödomstolen finner därför att kostnaderna för Södras del inte är oskälig.

Mot bakgrund av det sagda finner miljödomstolen att, trots att den huvudsakliga tiden av verksamheten bedrivits före 1969, det saknas anledning att jämka Södras kostnadsansvar utöver vad som bestämts i länsstyrelsens föreläggande. Att Lidhults sågverk lades ner före 1989, då miljöbalken infördes, ger inte anledning till någon annan bedömning.

Sammantaget skall Södras överklagande lämnas utan bifall. Tiden för fullgörandet av föreläggandet skall dock flyttas fram enligt följande. Resultaten av de åtgärds-

förberedande undersökningarna skall redovisas senast den 1 februari 2009. Sane-
ringen skall vara påbörjad senast den 1 augusti 2009.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga

Överklagande skall ges in till Växjö tingsrätt, miljödomstolen, senast den 25 juli
2008 och vara ställt till Svea hovrätt, Miljööverdomstolen. Prövningstillstånd
krävs.

Marianne Nilsson

Magnus Björkhem

I domstolens avgörande har deltagit rådmannen Marianne Nilsson och miljørådet
Magnus Björkhem.